

Prolećni izveštaj 2008

Dragi prijatelji životinja,

skoro da se činilo da će ova godina početi mirno, ali često je to samo zatišje pred buru.

Iz finansijskih razloga – pre svega zbog poskupljenja u Srbiji – stavili smo sebi u zadatak da više ne počinjemo veće projekte. Hteli smo samo već započete poslove kod starih projekata da završimo, odnosno da osiguramo njihov nastavak.

Naročito mi je na srcu ležala škola u Beški, oko 20 km južno od Đurđeva, sa kojom već duže vreme imamo kontakt. Ovu školu vodi jedna energična direktorka, koja voli životinje, čija je želja da ideju zaštite životinja i prirode deci na što je moguće upečatljiviji način prenese.

Tako je sa jedne strane nastala ideja „Mini zoološkog vrta“ u dvorištu škole. Prostor za 2 mini koze, zečeve i morske prasiće su već napravljeni. S obzirom na to da smo sve sami gradili, ostali su nam samo materijalni troškovi.

Trebalo bi da deca redovno pohađaju nastavu zaštite životinja i prirode. S obzirom na to da smo posle dugogodišnje borbe uspeli da nešto smanjimo populaciju pasa u našem azilu, bilo je moguće da jedan deo tako uštedenog novca uložimo u nastavnika za zaštitu životinja u Beški.

Monika Brukner i nastavnik za zaštitu životinja Damir Orlović.

Sa Damirom Orlovićem dobili smo angažovanog i punog entuzijazma nastavnika za zaštitu životinja, pravog za ovaj zadatak. On je već vodio programe nastave zaštite životinja za nas u Novom Sada. Damir je nedavno završio studije na Univerzitetu. Predaje nastavu zaštite prirode i životinja sa preko 600 dece. Predviđeno je u zavisnosti od razreda do 3 lekcije nedeljno sa završnim praktičnim iskustvom napolju u prirodi.

U sred priprema za školski projekat u Beški, dobili smo užasnu vest od Zorice iz Budisave. U azilu koji se nalazi u našoj blizini su glavne zgrade potpuno izgorele! Na sreću su radnici mogli da spasu sve životinje. S obzirom na to da na ovom salašu nema struje, lampe i sveće su svakodnevni sastavni deo u Budisavi. Očigledno je požar započela sveća koja je pala i ubrzo je sve izgorelo!

Prilikom moje posete, videla sam samo crne zidove, puno šuta i više od 200 pasa koji su se gurali da bi ušli u izgorelu kuću bez krova. To je bila strašna slika, pošto je bilo jako hladno i padala je kiša.

Ceo krov je bio žrtva vatre!

Zbunjene jadne životinje su tražile mestašce između spaljenih zidova! Ali, kiša je padala u svaki ćošak!

Zorica, pravi borac, jedna od najhrabrijih i najangažovanijih zaštitnika životinja, koje poznajem, počela je odmah sa raščišćavanjem. Naravno, novac za ponovnu gradnju nije imala kao ni za priključivanje na električnu mrežu, o čemu uzaludno sanja već godinama.

Psi su se gurali u izgoreloj zgradi.

Ni mi trenutno, nažalost, nemamo finansije da zgrade ponovo potpuno izgradimo. Ali misao, da skoro ispred naših vrata preko 200 pasa nezaštićeno stoje izloženi nevremenu „samo“ jer nemamo novca da im pomognemo, bila je nepodnošljiva. Onda sam uradila ono što uvek radim u takvim situacijama: Porazgovarala sam sa svojim poverenicima u Švajcarskoj i odlučili smo da budžet „u slučaju nužde i izuzetno“ proširimo da bismo bar mogli da pružimo neophodnu pomoć.

Tako je bar krov mogao da bude izgrađen u žurbi tako da životinje bar malo mogu ponovo da spavaju na suvom. Naravno, imalo je tu još mnogo toga da se uradi. I bilo bi lepo kada bi pri tome mogli da računamo na vašu pomoć!

Jedan poziv za pomoć sledio je drugu. Tako sam poslednje nedelje dobila još dva hitna poziva iz različitih regiona. Na početku nas po pravilu ljudi samo pitaju za savet, hoće da nauče iz našeg iskustva, tako je uglavnom na početku. Onda ipak uvek vidimo da nema nikakvih sredstava kojima bi ljudi uopšte mogli da se bave zaštitom životinja.

Tako se npr. bori Magdalena Bah, 75 – godišnja žena, na severu Srbije sasvim sama protiv opštine. U Novom Kneževcu, selu u blizini mađarske granice, u jednoj štali za svinje su postavljena dva velika kaveza. Psi koji su

uhvaćeni na ulici se zatvaraju u ove kaveze. Među njima ima i vlasničkih pasa, koje neće da vrate svoje ljubimce! Kada se gospođa Bah brine o ovim psima osuđenim na smrt u „zatvoru“ – tako ona naziva ovo mesto – onda je šinteri oteraju. Niko ne zna tačno, šta se tamo jadnim bićima dešava. Činjenica je da psi iznenada „nestaju“ i onda budu pronađeni mrtvi u jednoj jami. Stalno dolaze novi psi...

Niko ne zna tačno šta se dešava sa ovim jadnim bićima...

Mi smo o ovome odmah informisali našu advokaticu Juditu iz Zrenjanina, koja voli životinje. Ona će sada razgovarati sa opštinom u Kneževcu i pritisnuti ih da se drže bar postojećih zakona. Na sreću, Judita u ovim slučajevima radi za nas besplatno!

Ista Judita nam je malo pre Božića pomogla da postignemo do sada neviđen uspeh pred sudom. Tužili smo jednu ženu iz našeg sela, jer je otrovala više pasa svojih komšija. Posle početnih svađa i laži, Judita ju je konačno mogla navesti na priznanje i ona je dobila kaznu. Presuda zbog mučenja životinja je kod nas još uvek nešto novo i neuobičajeno. I veoma smo srećni da je time naše selo moglo dati jasan primer: „Životinje se jednostavno ne smeju trovati!“ (tako kako se nažalost poslednjih godina dešavalo nekažnjeno stotinama.)

Drugi poziv u pomoć je došao od Danice iz Novog Sada. Već sam više puta pisala o njoj. Ona se već godinama brine o mačkama lutalicama, koje se na ulici bore za život. Danicu zbog toga vređa skoro ceo komšiluk i napadaju je psihički i fizički.

U gradu Novom Sadu od 2006. postoji zakon koji ne dozvoljava po više od 1 psa i 1 mačke po domaćinstvu. Očajna Danica mi je ispričala preko telefona da su je komšije prijavile i da zbog ovog zakona mora da se odrekne mačaka. Inspektori su već dobili nalog da uklone prve mačke i da ih onda ubiju! Danica se obratila meni da uzmemo bar nekoliko mačaka. S obzirom na to da je naša „mačija kuća“ već dobro popunjena našim sopstvenim mačkama, isprva nisam pristala. Danici smo ranije već često pomagali i uvek iznova preuzimali životinje od nje, ipak ovog puta jednostavno nismo imali rešenje.

Ovakvim pismima „moli“ Danica za pomoć.

Herzlichen Dank für Alles!
Jacki ist ein wunderbarer Hund, treu, lieb und brav.
Bitte helfen Sie dabei, dass ihr Herz voll Leid und Trauer
endlich Liebe und Frieden findet. Jacki ist ungefähr
7 Jahre alt.
Ich wünsche Ihnen wie immer nur das Allerbeste.
Mit herzlichen Grüßen
Danica

Rastrzana između razuma i nemoći, konačno sam se odlučila da pomognem u ovoj nesreći. S obzirom na to da smo mogli zahvaljujući spontanom pristanku da 7 mačaka odnesemo u Švajcarsku, imali smo ponovo slobodnog mesta u našem azilu i tako je ipak bilo moguće da spasimo 11 mačijih života!

Sa spasavanjem mačaka ipak još nismo bili gotovi. Potpuno potresena Danica me je ponovo pozvala. Sada opština hoće da uzme njenog 15 – godišnjeg psa, kojeg ima još od šteneta! Danica nije jedina pogođena. U istoj kući živi i žena sa 3 mačke, koje bi trebalo da se odrekne posle 12 godina. I nju su prijavili i izložili ovom besmislenom teroru.

Inspektori su već neke mačke iz dvorišta, gde ih Danica hrani, odveli na ubijanje. Oni mogu u svakom trenutku da se vrate da „skupe“ ostale životinje, kako Danicine tako i od komšinice. To je neverovatna tragedija i nepravda, ali nažalost istinita!

U ovom zadnjem dvorištu u Novom Sadu se odigrala drama.

Čak i kada ostali projekti inače „normalno“ teku dalje, uvek ima novih uzbuđenja.

Tako nam je Miki iz zoološkog vrta u Kolutu, potreseno rekao da je neko tokom noći ukrao najvrednije ptice! Nedostajalo mu je seno za srndaće, a neko mu je doneo 3 majmuna za koje zapravo nema smeštaj. Slepí majmun iz Ade, o kome sam poslednjih godina izveštavala, bi trebalo da se konačno preseli u Kolut u veći prostor. A sada sede novi majmuni u ovom kavezu.

Uz to je i jedini zaposleni u zoološkom vrtu napustio Mikija, jer ga ni on ni mi nismo mogli platiti!

Osećam se užasno bespomoćno kada u takvim situacijama ne mogu da pomognem. Ipak, na kraju svake godine osvrnem se na puno stvari koje smo nekako završili a to mi daje ponovo hrabrosti i snage da gledam napred i jednostavno radim dalje.

Želim, dragi prijatelji životinja, da vam predstavim nekoliko brojki od prošle godine.

U našem azilu mogli smo 2007 god. da primimo sledeće životinje:

- 5 konja,
- 3 svinje,
- 7 koza (od čega su nažalost 2 umrle, jer im je stanje kada su stigle bilo vrlo loše),
- 41 mačku,
- 325 pasa i nekoliko kokošaka.

Udomili smo:

- 362 psa,
- 16 mačaka,
- kod jedne nemačke porodice zaštitnika životinja u Mađarsku 2 konja,
- u Švajcarsku 1 konj i 1 poni.

Nažalost je ponovo nekoliko naših štíćenika umrlo:

- 1 konj,
- naš stari rakun Mimi,
- 1 ćurka,
- 2 mačke,
- nekoliko naših jako starih pasa tako npr. 16-godišnja Ana,
- Kaba sa 15 godina,
- Mali Vule,
- kao i ukupno 8 drugih pasa od bolesti (epilepsija, parvo, problemi sa srcem)

Kaba i Mali Vule u njihovim poslednjim danima.

Uz one pse koji su spašeni kod nas u Đurđevu, u prihvatilište u Zrenjaninu je primljeno 681 pas, a u Bečeju, gde je rad počeo tek prošle jeseni, spašeno je 205 pasa.

Ovo su značajne brojke i želela bih da vam se srdačno zahvalim, jer bez vaše pomoći ovo ne bismo mogli da postignemo.

Mogu da kažem da je na severu Srbije broj pasa lotalica, na ulicama, polako opao. Zahvaljujući oko 2000 urađenih sterilizacija po godini, hiljadu štenaca uopšte ni ne bude rođeno.

Sneška uživa u njenoj koski na terasi.

Za kraj imam još jednu lepu priču. Sećate se možda „Sneške“, male bele kujice, koju smo potpuno izgadnelu uzeli sa ulice. U Božićnom izveštaju 2007 pričala sam o tome. Ona je srećno udomljena i sada živi na gornjem Ciriškom jezeru kod svoje nove gazdarice sa dve mačke. Već se dobro adaptirala, zdrava je i srećna!

Ovim „Happy-Endom“ želim vam lepo proleće i hvala vam svima za vašu sjajnu podršku!

Srdačni pozdravi,

M. Bukner

i životinje

